

ומאוחר ש"יחיד וובים הילכה כרביהם" סבר רבא שהקפריסין מותרים משום ערלה שהרי הם שומרים על האביונות רק בעודם קטנים כשעדיין אין שם "פרי" עליהם וממילא אינם נחשים כ"שומר פרי".

מתקופת ר' יוסי מנהדריאו: וכי בשאר אילני חוץ מהגפן מי פליגי רבנן עלייה דרבי יוסי?

וחתנו: מאימתיizia שלב בגידול הפרי נאמר הדין שאין קווצץ את האילנות בשבייעת מהמת האיסור להפסיד את הפירות שגדלים עליהם,

בית שמאי אומרין: כל האילנות — מהומן שיוציאו את הפרי כבר חל האיסור לקווצצם, ובית הלל אומרין: החרובין אסור לקווצצם רק מהזמן שישרשו [משיראה בהם כמין "שרשתה"], וחגפניהם אסור לקווצצם רק משיגרעו, ולקמן יבואר מהו שיעור זה. והותים אסור לקווצצם מהזמן **שינינו** [משיגדל ה"נץ" סביבם], ושאר כל האילנות משיווציאו את הפרי וכדברי בית שמאי⁽²⁾.

מבראת הגمراה מהו שיעור "גראע" שהוזכר בברייתא:

ואמר רב אשי בכל מקום ששנו חכמים "בוסר" — הוא "בומר" הוא "גראע" הוא

והאמר רב נחמן אמר רב בר אבוחה: חמי "מתחליל" [הקליפות השומרות על התמרים בתחלת גידולם בהיותם קטנים] דעתלה, — אספרי, הוαιיל וגעשו שומר לפירי!

והרי קליפות אלו הנחשות שומר לפירי — אימתה هو [באיזה זמן שומרם הם על הפרי], בכופרא כשהדרין התמרים קטנים, ונושרים מהם זמן רב קודם לבישולם, בדומה לקפריסין שעל האביונות, ובכל זאת לא קרי לי שומר לפירי ואסור משום ערלה??

מתרצה הגمراה: רב נחמן — סבר לך ברבי יוסי הסובר שגם זמן רב קודם לבישול הפרי הריהו נחשב לפרי ונאסר משום ערלה וכן גם השומר שהיה עליו קודם לבישולו נחשב לשומר הפרי ונאסר אף הוא משום ערלה.

וחתנו: רב יוסי אומר: סמדר [ענב בשלב שהפרחים שעיל הגפן נושרים וכל גורגר ניכר לעצמו] על אף קוטנו הריהו אסור משום ערלה מפני שהוא נחسب כבר פרי.

ופליגי רבנן עלייה, וטוביים שבשלב זה עדין איןנו נחשב לפרי ומילא גם השומר שלו איןנו נחسب לשומר הפרי ואין לאוסרו.

2. א. כתבו הראשונים [עיין תוספות רא"ש רשב"א וטור (ר"ב)] שישוריהם אלו שנשנו במשנה לענין איסור קציצת אילן בשבייעת יש בהם בכדי למדנו גם לענין ברכה של שהרי קטן בכדי למדנו גם לענין ברך עליו "בורא פרי העץ" אלא בורא פרי הארץ, וכן נפק בשורע (ר"ב ס"ב) ובperm"א שם. אכן הגר"א (שם)

ואליה רבא (שם סק"ב) הסוברים שברכתם "שהכל", משום שלא נטעו את האילן לדעת אכילת הקליפות וב寵ם משליכים אותם ואינם טורחים ליקחם בסוכר או דבש. ולהלכה: המשנ"ב (ר"ב סקל"ט) פסק שמספק יש לברך עליהם "שהכל", ועיין בחזון איש (ל"ג סק"ב) שהאריך בענין.